

[Energiministeren]

det er nødvendigt at have en bestemmelse, som sikrer, at folketinget – og det vil for et bevillingsmæssigt spørgsmål som dette sige folketingets finansudvalg – har en mulighed for at trække et overskud ud af en bestemt aktivitet.

Hvis vi tager dette konkrete punkt, som olierørsselskabet DORAS vedrører – og det er jo det, diskussionen går om – er situationen netop den, at man med en selskabsstruktur, D.O.N.G. har i øjeblikket, har det forhold, at et overskud indtjent i rørselskabet skattemæssigt udlignes i forhold til underskud, som er oparbejdet i andre dele af selskabet, hvorfor skattevejen ikke kan betrædes. Så tanken om, at der vil komme en beskatning af et sådant overskud, kan man se væk fra ud fra forudsætningen om, at naturgasdelen i en årrække vil være underskudsgivende.

Den anden del af det er, som hr. Waldorff og andre utvivlsomt er opmærksomme på, at også statsligt ejede aktieselskaber har afskrivningsregler, og indekserede afskrivninger på et olierør til et meget betydeligt investeringsbeløb er også i stand til at gøre beskatningsvejen illusorisk i hvert fald i en periode, og derfor er den udformning, som man nu er nået frem til, og som tilsyneladende har samlet meget bred tilslutning i folketinget, et udtryk for, at man sikrer sig muligheden for, at folketinget kan disponere med hensyn til en fordel, som tilkommer samfundet.

Hr. Poul Nielson var inde på spørgsmålet om køberet til olien, og jeg er enig i, at det kan vi se på igen, når vi kommer ind i 1984. Der er naturligvis forskellige muligheder, og der er ingen af os, der på forhånd har taget stilling til, hvilke muligheder der i givet fald kan benyttes.

Jeg tror, jeg har svaret på de ting, der har været fremme i diskussionen.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Den korte bemærkning er for forståelsens skyld, for det ville være synd ikke også at få præcision på dette punkt. Det drejer sig om, hvorvidt ministeren og jeg forstår hinanden og forstår det sådan, at selskabet har adgang til og kan tage initiativ til at finde frem til måder, det kan gøres på. Dem skal aktionæren selvfølgelig så tage stilling til og i givet

fald også have politisk accept af i folketinget. Men det afgørende er ikke bare, at ministeren og vi andre skal vurdere det senere hen; det afgørende er, at selskabet rent faktisk har den handlefrihed, der ligger i, at man kan finde frem til andre måder at gøre det på end sammen med andre selskaber, den måde, som ministeren sagde stop til her i vinter.

Energiministeren (Enggaard):

Selskabet – og det vil naturligvis sige selskabets bestyrelse – kan selvsagt undersøge de veje, som man vil prøve, men dermed må der ikke foregribes noget med hensyn til, hvad den endelige udgang kan blive af det. Vi skulle meget nødig ende i en situation som den, vi var i i efteråret 1982, da man var meget langt fremme med en model, som regeringen ikke kunne acceptere – det har vi diskuteret ved andre lejligheder – og hvor man må sige, at der kunne være skabt en forventning ikke alene i D.O.N.G., men også i verden uden for D.O.N.G., altså hos de parter, man har forhandlet med, om, at noget sådant kunne realiseres. Jeg tror, det er vigtigt, at vi undgår misforståelser ved, at man i ordentlig tid taler sammen om tingene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg gør opmærksom på, at samtlige ændringsforslag er tiltrådt af et flertal: socialdemokratiet, det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og det radikale venstre.

Ændringsforslag nr. 1 til § 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 3, § 3 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 3 til § 4 og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

§ 5.

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om, at § 5 udgår, var dermed vedtaget.

§ 6, ændringsforslag nr. 5, § 7, således ændret, ændringsforslag nr. 6 om en ny affattel-